a Dissipata sũt ossa nr̃a. i. corpa testiũ christi sc̃ dissipata
.i. ex dissipatiõe ossiũ nr̃or̃ sũma vtilitas venit. Et ē ꝓgrua cõ/
paratio. Crassitudo em̃ trę ē ꝓtēptibilē: tũ tra ide accipit pingue
dinē: ita ex eo q̃ ꝓtēnīt mundꝰ/accipit seges eccl̃ię pinguedinē
1.Cor.1.d. nr̃i/et feracius pullulat: Cõtēptibilia em̃ mundi elegit deꝰ. b
Secꝰ infernũ. i. ꝑ velle ꝑfũdor̃. i. ꝑ volũtate eor̃ q̃ sc̃ ifer/
nũ. i. q̃ sc̃ ꝑfũdi i vitijs. Vl̃/Secꝰ ifernũ: nõ i iferno: qz etsi cõi
sorte moriũt: nõ tũ descēdũt i ifernũ vt mali: ꝫ vita ętna dat illꝰ.
e religiosis a Dissipata sũt ossa nr̃a secꝰ i infernũ. Hoc ꝑt legi alit̃
de religiosis. Religiosi em̃ debēt eē ossa: qz ossa nõ sentiũt: sic ⁊
claustrales debēt insensibiles iueniri q̃tũ ad gl̃iaz ⁊ ꝓtumelia.
Vñ btũs Bern̄. legit̃ p̃cepisse cuidã nouitio vt vna die maledi
ceret ossib̄/alia bñdiceret: ⁊ i fine ãi q̃siuit: quid rñderũt tibi?
Qui dixit: nihil. Cui btũs Bern̄. Nec tu aliq̃d rñdeas maledi
cētib̄. Iõ dr̃. j. Cor. .iij. c. Maledicimur ⁊ bñdicim̄: ꝑsecuti/
onē patimur ⁊ sustinem̄. Ossa diaboli/sc̃ mali: q̃ cõpanē fistulis
ęris/q̃ tactę resonāt: sic ⁊ ipi pulsati ꝓtumelijs rñdēt. Vñ Job.
xl. b. Ossa eiꝰ q̃si fistulę ęr̄. Ossa abscõdũt i sepulchris: sic ⁊ ipi
i claustr̄. Vñ qñ claustralis videt̃ extra claustrũ/deberet cãta/
ri: Requiē ętnã. Per se ñ exeãt/ nec educi debēt sine cã. Vñ se/
pulchri violator ē/q̃ ossa trahit ꝏ sepulchro: sic q̃ claustrales de
claustro sine cã. Educi tũ ꝑnt ex cã: qñ. s. vocat eos necessitas
charitat̄. Vñ notãt p ossa dētiũ: q̃ nõ apparēt nisi p risũ. Risus
aũt charitatē notat: q̃ sola dr̃ eē cã vt ꝑdeãt. Gen̄. xxiij. g. Exi/
it isaac vt exercitaret̃ i agro. Ager/mũdꝰ. De his dētib̄ Can̄.
iiij. a. Dētes tui sic̄ gregel tõsar̃/q̃ ascēdert̃ de lauacro. Gregel
tonsar̃/sũt ꝓgregatio religiosor̃: qui tonsi sũt p ꝓpriũ renũciati/
onē: loti/p ꝓuersatiõis mũdiciã. Qñ dētes ordinati sũt decētiã
habēt: sic ordinis obseruãtia decet claustrales. Dētes iordina/
ti idecētes sc̃: q̃ dicũt supdētes ⁊ sig̃nt supbos frēs. Sil̃r raritas
dētiũ idecēs ē: ⁊ i monasterio raritas fratrũ. Thren. iij. b. Cõ/
fregit ad nũer̄ dētes meos. Qꝰ fit/qñ nõ ē debitꝰ nũerꝰ fratrũ
i eccl̃ia Ossa q̃diu sc̃ cũ carnibꝰ nõ debēt extrahi de sepulchro
ꝑ fetorē. Vñ martha noluit frēz suũ reuelari ne feteret/dicēs
Job. xj. e. Dñe q̃triduanꝰ ē iã fetet. Sz si tãtũ iacuerit i sepul/
chro q̃ aruerint ⁊ ꝑsũptę sc̃ carnes/⁊ iã fetor̄ nihil habēt ossa. s.
tũc extrahi ꝑnt: Sic claustrales ex cã ꝑnt educi: qñ carnal̄ affe/
ctus penit̄ i eis est absor̄pt̄: Sic dr̃ Deut. xxxiij. a. Qui dixit
ꝑi suo ⁊ mr̄i suę nescio vos: ⁊ frib̄ suis ignoro illos. In laçaro
nodũ ꝏ factũ erat: Vñ notat illos i q̃b̄ carnal̄ affect̄ nõdũ de/
let̄ est ⁊ exeũt ad mũdũ. Tũ vocãte dño laçar̄ exiuit: qz pluri
mi tales de licētia abbatũ ꝑdeũt. Laçare inq̃t dñs/veni foras:
Si alit̃ exire solēt: ⁊ tũc ē piculũ: Vñ dñs nõ fleuit mortuũ/ꝫ
suscitãdũ. Qñ g̃ ossa arida sũt/nõ ē timēdũ de fetore: Sic ⁊ ta/
les vocari ꝑnt ⁊ q̃si suscitari ad dignitates q̃ iã aruert̃. Quibus
dr̃ Eccl̃. xxxvij. b. Ossa arida audite ꝓbũ dñi: Ecce ego imit
tã i vꝏ spm̄ ⁊ viuet̄. Et qz qñq̃ ꝓtingit exeũtes ad mũdũ ⁊ ap
ꝓpinq̃ntes mũdo claustrales/ vt illos q̃ i ciuitatib̄ ⁊ opidis
sũt/corrũpi ⁊ curr̄ dissipari: recte dr̃: Dissipata sũt ossa nr̃a
secꝰ i infernũ. Et notandũ q̃ multipliciter dicitur infernus:
Mud̄: qm̄ sic̄ ifernꝰ plenꝰ ē igne: ita mũdꝰ ꝓcupiar̄ carbõibꝰ.
Ps. 87. Et sic̄ vna domꝰ ex ꝑpinq̃tate alit̃ accēdit: ita ⁊ ꝏ. Vñ cõq̃rit/
Ps. 139. dicēs: Vita mea iferno appꝓpinq̃uit. Ps. Cadēt sup eos car
bones. Horaciꝰ. Mã tua res agit̃ pies dũ ꝑrimꝰ ardet. Pro
Horaciꝰ. li. 1. Epłar̃ Luxuria. Pro/ (uer. vj. d. Mũq̃d ꝑt abscõdere ignē i sinu suo:
uer. ij. d. Inclinata ē ad mortē domꝰ eiꝰ: ⁊ ad iferos semitę il/
lius. Et. v. a. Pedes eiꝰ descēdũt ad mortē/⁊ ad iferos gressꝰ
eiꝰ penetrãt. Et. xxx. c. Tria sc̃ insatiabilia: ⁊ q̃rtũ qꝰ nũq̃ dic̄
sufficit. Infernꝰ ⁊ os vuluę. i. cupiditas ⁊ luxuria: tra q̃ ñ sa/
tiat̄ aq̃. i. gulositas q̃ ñ satiat̄ delitijs: ignis q̃ nũq̃ dic̄ sufficit.
Mã infernꝰ dicitur Gula. Vñ ꝏ diuite epulone dr̃ Luc. xvj. f. q̃ sepultꝰ ē i iferno.
Supbia. Esa. v. d. Propterea dilatauit ifernꝰ aiaz suã/⁊ apuit
os suũ absq̃ vllo ĩmino: ⁊ descēdēt sblimes eiꝰ gl̃iosiq̃ eiꝰ ad
Dis pctor̄. Vñ Prouer. j. b. Deglutiamꝰ eũ frustra sic̄ (eũ.
ifernꝰ viuētē. Et iõ i figura dr̃ Gen̄. l. d. q̃ ioseph frib̄ suis di
xit: Asportate ossa mea vobiscũ de loco isto. i. de ęgypto. Et
iõ Heb. xj. d. dr̃: Fide ioseph moriēs mãdauit de ossib̄ suis.
Quid ē ossa ioseph tolli ꝏ ęgypto/nisi claustrales tolli de mũ
do: Ergo nõ ꝑmittat̄ ea ibi remanere: ne dicat̄: Dissipata
sũt ossa nr̃a secꝰ ifernũ. Sz ad expositionē ꝓrē reuerta/
mur. c Quia ad te dñe dñe oculi mei. Dicta fragilitate
hois/ad diuina remedia confugit. q. d. hęc p̃dicta sc̃ i nob: ꝫ o

dñe/ d Nõ auferas. i. nõ auferri sinas a bonis tuis/aiaz
meã: ⁊ si corꝰ ꝑimit̄. Hoc iõ petit: qz sciebat mlt̃os aduer/
sis cedere. Iõ nõ auferas: qz oculi mei/sũt/ad te dñe: nõ
ad minas ꝑsecutor̄. Moui em̃ q̃d ꝑ me passꝰ sis/q̃d ꝑmiser̄s:
⁊ pꝰ secure spaui i te: Et iõ/nõ auferas aiaz meã/a bonis
tuis: sz spes mea sp̄ sit
i te: ⁊ oculi mei/sp ad
te itēdãt: Nõ em̃ pe/ Alt. tinxts
a Dissipata sc̃ ossa nr̃a secꝰ i/ Alt. tqm̄
b fernũ/tqz ad te dñe dñe oculi
c mei: i te spaui ñ auferas aiaz Alt. tne
d meã. Custodi me a laqo quẽ
e statuerũt mihi: ⁊ tã scãdalis Alt. tmusci/pula quã
f ꝓpãtiũ iniq̃tatẽ. Cãdẽt i tre Alt. tab
g tiaculo eiꝰ pctõres: tsingula Alt. tq̃ opanẽ
h riter sũ ego donec trãseã. Alt. tretia
i Alt. tsingl̃ar
k

tit̄ iste ꝏ q̃ ꝏ scti vo/
lũt. s. de secl̃o ętipi et
eē cũ christo. e Cu/
stodi me. q. d. dico
ne auferas aiaz: ꝫ po/
tꝰ/custodi me a la/
queo. i. a decęptiõe/
quẽ mali statuerũt
mihi: Esca em̃ ducit
ad laqueum. f Et a
scãdalis opantiũ
iniq̃tatẽ. i. a manifest̄ ꝓturbatiõibꝰ iniq̃r̄. Per laq̃os ⁊ scãda
la/totꝰ mũdi mala bzeuit̃ notat. Laquei em̃ sc̃ blãdi nerꝰ deci
pere volētiũ/⁊ carnis desideria. Si ꝑ hos diabolꝰ nõ ꝑficit:
nitit̄ scãdal̄/q̃ ꝑ iiq̃s mouet. Est aũt scãdalũ dictũ vl̃ factũ mi
nus rectũ/p̃bẽs occasionē ruinę alit̃. Seq̃t: g Cadẽt ⁊c.
q. d. me custodi: ꝫ pctõres ruẽtes de vitio i vitiũ: cadẽt in
retiaclo eiꝰ. s. iiq̃tat̄. Apta ꝏba cõpatiõi ponit: nã q̃si q̃dã
circũitiõe pctõr̄ claudũt̄/dũ de vitio i vitiũ ruũt. Cũ ist̄ ta/
libꝰ ñ vult cõbinari: Vñ addit: i Singularit̄ sũ. q. d. illi
cadẽt: ꝫ ego singl̄arit̄: vl̃/singl̄ar̄ sũ: qz cũ pessimis ñ am
bulat/neq̃ ꝑsẽsũ cũ eis hz. Singl̄arit̄ sũ/dico/ k Donec
vt viator/trãseã/viã huiꝰ mũdi: quã iofẽso gressu trãsit: qz
nulla voluptate capit̄. Vl̃ alit̃ ab illo loco/ e Custodi me.
Et dic̄ statuẽtes laqueũ/ꝑsecutores manifestos: opantes aũt
iniq̃tatẽ/ꝑsẽtiẽtes illꝰ: q̃ timore ꝑsecutiõis deficiũt. Et ꝏ ē: Ne
auferas aiaz meã: ꝫ potꝰ/custodi me a laqo/ꝑsecutio/
nis/quẽ statuert̄ mihi. Hoc faciũt ꝑsecutores: q̃ escã vitę
huiꝰ q̃si i muscipl̄a ponũt. Si amat auis hãc escã/cadit i mus/
cipulã: qz timore mortꝰ ꝑsecutioni succũbit. f Et/custodi
me/a scãdal̄ opantiũ iniq̃tatẽ. i. a scãdalo eor̄ q̃ illꝰ ꝓsen/
tiẽdo labũt̄: ⁊ ita iniq̃tatẽ opanẽ. Hoc g̃ de eis dr̃/q̃ ꝑsenserũt
illꝰ q̃ apostatarũt. Ex vtrisq̃ vult iste custodiri: a terrẽtib̄ ⁊ a
lapsis. Ac si diceret: custodi me a ꝑsecutorib̄ q̃ trẽt: ⁊ a lapsis
q̃ territi sũt: vt nec illos timeã/nec istos imiter. Et nõ mõ alij
opanẽ iniq̃tatẽ: ꝫ etiã ipsi ꝏmi. s. apl̄i hęrẽtes ori/ꝰ defecert.
Et ꝏ ē/ g Cadẽt i retiaculo eiꝰ. s. iniq̃tat̄/ h Pctõ/
res. i. apl̄i: q̃ vsq̃eo fuert̄ pctõres: vt sic amarẽt vita istã vt
eã p̃ponerẽt ętern̄ę: qz nõdũ i eis factũ erat qꝰ i alio psalmo
dr̃: Ego ꝓfirmaui colũnas eiꝰ. Deinde ex psona cãnit̄ sbdẽt: Ps. 74.
i Singularit̄ ⁊c. Nec mutat̄ vox/ꝑ vnitatẽ capitis ⁊
corꝑis. q. d. q̃re ē ꝏ. s. q̃ defecert: qz singularit̄/vel/singu
lar̄ sũ ego. i. qz solꝰ sũ i tpe passiõis: qz nullꝰ cũ eo vl̃ añ eũ
ꝑ noie eiꝰ passꝰ est: ⁊ apl̄i defecerũt: et in cruce pendẽs vnũ
solũ latronẽ comedit. Singular̄ sum/dico/ k Donec
trãseã/de mũdo ad pręz: Tũc ꝓfirmabo colũnas: qz i resur/
rectiõe christi didicert̄ nõ timere mortẽ. Singularit̄ sum
ego donec trãseã: cũ ꝏ trãsiero mltiplicabor. Hoc est il/
lud idẽ qꝰ i euãgelio Job. xij. d. ait: Nisi granũ frumẽti ca/
dẽs i terrã mortuũ fuerit/ipsũ solũ manet: si aũt mortuũ fue/
rit/mlt̃ũ fructũ afferet. Et itez̄: Cũ exaltatꝰ fuero a terra/ũia Job. 12. c.
trahã ad me. Ergo solꝰ erat añq̃ esset mortificatꝰ ⁊ a tra exal
tatꝰ: ꝑterea nõdũ habebãt apl̄i tales vires. Accępturi erãt
vires seq̃ndi/q̃ nõ habebãt vires p̃cedẽdi: Nemo em̃ añ chri
stũ occidit̄ ꝑ christũ. i. ꝑ ꝓfessionẽ nois christi: ne ꝑ noie
christi moriẽdo añcederet christũ. Etsi em̃ mlt̃i ꝑ ꝏ chri
stũ passi sc̃: nõ tũ ideo moriebant̄/qz p̃nũciabũt christũ: ꝫ qz
pctis hoim resistebãt: Et habẽt̄ q̃dã eor̄ iter martyres. Nec
etiã iobes: q̃ maior ñ surrexit iter natos mlier̄/ꝑ christi testi/ Matth. 11. b.
monio occisꝰ ē: ꝫ ꝑ herodis adulterio. Pro lege ꝏitat̄ mor
tuꝰ ē: ⁊ ꝑ iusticia martyr fuit/nõ ꝑ noie christi: sic ⁊ alij ãtiq̃.
Proꝑe tũ martyres dicũt q̃ ꝑ ꝓfessiõe nois christi patiunt.
Oce mea ⁊c. Titulꝰ huiꝰ Exposi. Ps. CXLI.
v psalmi est: Intellectꝰ dauid cũ esset in spelunca:
oro. Hoc

oratio. Hoc s̄m hystoriā que habet. j. Reg. xxij. a. qñ dauid
fugiēs saulē/latuit i spelūca: de q̄ tñ h nō agit: s de significato.
Dauid em̄ sigt christū: Spelūca/carnē vl seclm/vl sepulchrū.
Dauid g̊ i spelūca: christ⁹ cū mēbris i sc̄lo/vl i carne vel i spe/
lunca est. Intellect⁹ dauid. i. toti⁹ christi ꝛc. Intētio monet
Partitio psalmi nos orare. Mod⁹. Biptit⁹ ē psalm⁹. Primo ponit oīo ꝯma/
la. Scdo agit de fine maloꝝ: ibi: Clamaui. In ꝑsona g̊ totius
christi q̄si de spelūca ad deū clamāt/ait: a Uoce mea. i. i/
teriori: n strepitu labioꝝ: ad dn̄m clamaui. Deinde h qd di/
xerat exponit/sbdēs: b Uoce mea ad dn̄m dep̄cat⁹ sū.
Qd em̄ dixit/clamaui: dicit/deprecatus sū. Qd io adiū/
xit: q: clamāt ad dn̄m etiā q̄ blasphemant. Ac si diceret: Cla/
mor me⁹ dep̄catio ē/nō murmur/n blasphemia. Et repetit/vo
ce mea: ad maiorē affect⁹ exp̄ssionē. Et q̄d adhuc: c Effū
do/cū toto conatu copiose/vt pur fontē: e Orōnē meā/
factā: d In ꝯspectu ei⁹. i. vbi videt de⁹. s. i abscōdito ꝯscie:
vbi sol⁹ videt ille q̄ reddet: Ibi g̊ effūde p̄cē tuā. Si hoies red/
dūt/añ eos effūde: si ꝓo redditur⁹ est de⁹/in occulto ora: sic p̄/
cipit in euāgelio: Tu aūt cū oraueris/itra i cubiculū tuū ꝛc. f
Matth. 6. a. Et tribulationē meā. i. orōnē q̄ fit in tribulatiōe: g Añ
ipsū ꝓnūcio. i. itus i ꝯscia vel i inocētia secur⁹ in occulto ad
eū dirigo. Et h facio dic eccl̃ia: h In deficiēdo ex me spi
ritū meū. i. dū ex me virt⁹ deficit: Qd fit/ne de virib⁹ suis p̄/
sumat/ne ꝟtutē quā hz sibi arroget: ꝛ sciat q̄ ali⁹ i eo opat: s̄m
illud Matth. x. c. Nō em̄ vos estis q̄ loqmini ꝛc. Si g̊ tu⁹ spūs
deficit/loqt i te spūs dei. Et q: ꝓpt h ꝟbū putarēt audiētes eū
deiectū/addit: i Et tu cognouisti semitas meas/iusti/
cie ꝛ p̄ceptoꝝ dei/qs illi nō vidēt. q. d. si illi putāt me deiectū q:
spūs me⁹ defecit: tu me stātē vides cui⁹ spūs me viuificat. k
In via hac q̄ ābulabā. i. i christo q̄ ē via: m Abscon/
derūt laqueū mihi: nō s̄m rei veritatē: sed q̄tū ad opinio/
nē suā: q: i via ponere itendūt: s ex viā ponūt: vt heretici. Ps̄.
Ps̄. 139. Iuxta iter scādalū posuert mihi. Christ⁹ em̄ ē via: q̄ n sinit eos
laqueū ponere i via/vt sit nob qua eam⁹: sinit tñ ponere iuxta
viā/ne a via declinem⁹. Uel via dr charitas. Et nota q̄ pluralit
dic/semitas: et singlarit/via: q: ꝛ mlte sūt vie ꝛ vna. Mlte:
q: mlta st p̄cepta. Una: q: oia ad vnū. i. ad charitatē redigūt.
In via/g̊/hac. i. i charitate q̄ i me oia tolerat: l Qua ābu
labā/ꝓ te patiēdo: m Abscōdert laqueū/ꝑsecutores: vl
s̄m opinionē suā: vl sb specie boni diabol⁹ abscōdit nob laqos.
Iob. xviij. b. Abscōdita ē i via pedica ei⁹: ꝛ decipla iux semitā.

Diabol⁹ abscōdit laqueū

Hypocrisis i via ꝯtinētie. Matth. xxv. a. Quinqꝫ ꝟgines ꝛc.
Cōtra qd Eph. vlt. c. Succincti lūbos v̄ros in veritate.
Inanis glie/i via maceratiōis carnis. Esa. vij. b. Caput syrie
damasc⁹. Syria/excelsa interpretat: Damasc⁹/saccus cilicij.
Seueritatis/i via iusti/ (Matth. vj. c. Tu aūt cū ieiunas ꝛc.
cie. Eccs. vij. c. Noli eē multū iust⁹. Ibi Glo. Sūmū ius sū/
ma iuria ē. Prouer. iij. a. Miscdia ꝛ ꝟitas te nō deserant.
False pietatis/i via miscdie. Eccj. xij. b. Altissim⁹ odio hz pctō/
Prodigalitatis/i via largitatis: (res: ꝛ ipijs reddet vindictā.
q̄tū ad duo: q: nō attēdit hō cui dat/aut q: nimis dat. De p
Eccj. xij. a. Si bñfeceris/scito cui bñfeceris. De scdo. ij. Cor.
viij. c. Nō vt alijs sit remissio vobis aūt tribl'atio: s ex equa/
litate vt vestra abundātia illoꝝ inopiā suppleat.
Carnalis affectiōis/in via charitatis. ij. Machab. j. d. exemplū
ide habet: vbi dr q̄ i trāsmigratiōe i ꝑsidē/sacerdotes abscō/
derūt ignē altaris i puteo: ꝛ p⁹ reuersionē a babylone nepotes
sacerdotū nō iuenerūt ibi nisi aquā crassā: qd fit/cū charitas
Presūptiōis/i via spei: ꝛ despa/ (degenerat i carnalē affectū.
tiōis/i via timoris. Deut. xxiiij. b. Nō accipies loco pignoris
Furoris/i via zeli. Prouer. vj. d. Zel⁹ ꝛ furor (alterā molā ꝛc.
viri n p̄cet i die vidicte. Furor dic: q: zel⁹ degenerat i furorē.
Precipitatiōis/i via audacie. Esa. xvj. b. Arrogātia ei⁹ pl⁹ q̄
fortitudo ei⁹. Ubi Glo. Precipitata audacia pl⁹ audet q̄ pos
sit. Exēplū de asaele. ij. Reg. ij. f. q̄ iterfect⁹ fuit ab abner q̄
Astutie/i via prudētie. Hiere. x. c. Stult⁹ fact⁹ ē (eū fugabat.
oīs hō a sapia sua. Esa. xlvij. d. Defecisti i mltitudie ꝯsilij tui.
Pigritie/i via ꝯsilij. Soph. ij. d. Uox cātātis i fenestra: coru⁹ in
suplimiari. Coru⁹ dic/cras/cras: sic piger. Suplimiare/ē rō.
Obstinatiōis/i via ꝯstātie. Ezech. xj. f. Auferā cor lapideū. ꝛc
Curiose ꝑscrutatōis/i via sapie. Prouer. xxiij. a. Noli laborare
vt diteris/s prudētie tue pone modū: ne erigas oculos tuos
ad opes ꝛc. Et. xxv. d. Qui scrutator ē maiestatis/opprimet a
glia. Eccs. vij. c. Nō pl⁹ sapias q̄ necesse ē/ne obstupescas.
Seqt: n Cōsiderabā ad dexterā. q. d. ego illis vndiqꝫ
fremētib⁹ ꝛ crebris exultatiōib⁹ exprobrātib⁹: ego ꝯtēnēs p̄/
sentia: ꝯsiderabā. i.
respiciebā/ o Ad
dexterā. i. ad eterna:
p Et videbā/ipsā
dexterā/quā mali non
videbant: Qui em̄ in
dexterā attendit/vi/
det: qui ꝓo sinistrā at/ Al. †añ eū ꝑd
tendit/excecat. Ideo
q̄ mali sinistrā atten/ Al. †i ꝯspectu ei⁹ annūciabo.
dentes/dexterā nō vi/
dent: sed excecantur. Cū deficit a me spūs meus
Hoc est qd sequitur:
q Et nō erat qui Al. †igre/diebar
cognosceret me. i.
attenderet ad me/re/ Al. †fugbi
spiciēs illa bona que Al. †musci pulam
sūt i dextera. r Pe
rijt fuga a me. q. d.
persecutores intende/
runt mihi laqueū/sed
tñ nō fugi: immo/pe/
rijt fuga a me. A
duobus perijt fuga. s. Al. †orationē
a concluso/vel a forti. Al. †Erue
Conclusus em̄ fugere
nō valet: fortis nō vult. Al. †qm̄ cor/roborati
Et duplex est fuga: Duplex fuga: et a duob⁹ ꝑmi
Una que fit corpore:

in spelunca: Orō. CXLI.
a V Ocē mea ad domi/
b num clamaui: vōce
mea ad dn̄m dep̄ca/
c tus sū. Effūdo i ꝯspectū ei⁹
d e orōnē meā: ꝛ tribulationem
f g h meā †añ ipsū ꝓnūcio. In de
i ficiēdo ex me spm̄ meū: ꝛ tū
k cog̊uisti semitas meas. In
l m viā hac q̄ †ambulabā: abscō
n derunt †laqueū mihi. Cōn/
o p siderabā ad dexterā ꝛ vidē/
q bā: ꝛ nō erāt q̄ cognosceret me.
r s Perijt fuga a me: ꝛ nō ēst
t v q̄ reqrāt aiāz meā. Clāmaui
ad te dn̄e/dixi tu es spes mea:
x pōrtio mea i terra viuētiū.
y Intēdē †ad dep̄cationē meā:
z q: humiliat⁹ sū nimis. †Libē
ra me a persequentibus me:
a †q: cōnfortati sūt super me.

quā dn̄s permittit dicēs: Si vos persecuti fuerint in vna ci/ Matth. 10. c.
uitate/fugite in aliam. Altera/q̄ fit animo: quā dn̄s in euan/
gelio vituperat/dicens: Mercēnarius autē ꝛ qui nō est pa/ Ioh. 10. b.
stor/vidit lupū venientē et fugit. Talis quidem fuga ab isto
perijt: ideoqꝫ ait: Perijt fuga a me. i. nō fugi: Ab illo em̄
perijt fuga/q̄ nō fugit. Quasi circūclusū se dicit: q: sic circū/
clusus nō fugit corpore/q: nō potest: ita iste nō fugit mente:
q: nō vult. Perijt ergo ab illo fuga: q: nūqꝫ fugit animo/li/
cet corpore aliqñ. Sequit: s Et nō est/de illis ꝑsequē/
tibus: t Qui reqrat animā meā: non dico ad perse/
quendū/sed ad imitandū. Querit em̄ anima duob⁹ modis:
aut a persecutorib⁹/aut a dilectorib⁹: sicut fuga perijt duo/
bus modis: ꝛ a capto ꝛ a forti. v Clamaui ad te dn̄e.
Hec est secūda pars: vbi agit de fine maloꝝ. q. d. ꝓpt h cla/
maui ad te: ideo oia tolero: q: tu es/ x Portio mea: nō
hic: sed/in terra viuentiū: vbi seipsū vidēdū dabit.
n Cōsiderabā ad dexterā ꝛc. Allegorice potest expo/ Allegorice i ꝑsona christi
ni de ꝑsona christi i passione dicentis sic: Cōsiderabā ad
dexterā: in passione a discipulis derelict⁹: p Et vide/
bā/si essent ibi apl'i mei: q Et nō erat q̄ cognosceret
me. Apl'i em̄ nō stabāt ad dexterā vt solebāt: q: carnali ti/
more dispersi erāt. Sed ego ꝑstiti: Uñ/ r Perijt fuga
a me. i. nō fugi/nec mēte nec corpore: s Et nō est q̄ re
quirat animā meā: q: nulla ei ꝯsolatio data est: s sol⁹ ad
passionē relict⁹ ē. Ps̄. Sustinui q̄ simul ꝯsolaret/ꝛ n iueni. Ps̄. 68.
Iō/ v Clamaui ad te ꝛc. q: tu es/portio mea i terra
viuētiū. Humilit dic ꝛ cōit: cū nō solū portio/s tota terra
viuētiū sua ē. y Intēde ad dep̄cationē meā: q: hu
miliat⁹ sū nimis. Hoc dr ex ꝑsona toti⁹ christi: q̄ humili/
atus est nimis: ꝛ itus iuisibilit: ꝛ extra a ꝑsecutorib⁹ visibilit.
z Libera me a ꝑsequētib⁹ me: tā demonib⁹ q̄ mini/
stris suis: nō vt corpus ruat/sed aia. Ad hoc em̄ diabol⁹ p fi/
lios diffidētie agit ꝑsecutionē corpis: vt intus fiat ruina cor/
dis. Si g̊ cadēte corpe stat aia/muscipula ē cōminuta: Et ne/
cesse ē vt me liberes: a Quia ꝯfortati st sup me. Cre/
uit em̄ numer⁹ ꝑsequētiū: abūdat iniqtas: frigescit charitas. Matth. 24. b.
Deinde ex ꝑsona eccl'ie loqns/exponit vñ sit liberād⁹/dicēs:

a Educ de custodia/vel/de carcere aiaz ꝛc. Hęc custodia vel carcer forte est spelũca illa de q̃ in titulo dic̃. Hic eñ carcer vl spelũca mũdus est: vbi oñia vanitas: vñ rogat educi aiaz/q̃ inde mlta patiť. Vel carcer ē corp̃: sed nō magnũ est de corpe exire qd̃ ꝛ mali habēt: ꝛ oēs vel cito vel sero: nec ē charitas si iust̃ ad ꝶ nimis festinat. Dicit eñ apl̃us se velle manere in carne si necesse sit ꝓpť frēs. Vel potiꝰ corpꝰ est carcer fm qd̃ corrũpit ꝛ aggrauat aiaz: De q̃ corruptiōe vult iste educi vt fiat incorruptibilť: ꝛ i incorruptibili carne ḋescataia. Sic g̃ corpꝰ aię carcer ē ꝓpť corruptionē: i futuro erit domꝰ ꝓpť incorruptionē ꝛ libtatē: merita eñ carcerē faciūt: sic vnũ hitackm inclusо carcer ē: custodi/domꝰ ē. Libtas g̃ domũ fac̃/seruitꝰ carcerē. b Ad ꝓfitēdũ noi tuo. i. vt ꝓfitear ꝛ laudē nomē tuũ. c Ne expectāt iusti: videlz scti ãgeli et bti oēs q̃ iã sũt cũ christo: d Donec retribuas mihi/i resurrectiōe generali p̃mia ęrna. Vl sic de christo: a Educ de custodia/sepulchri: aiaz. i. carnē aię reddēdã: b Ad ꝓfitēdũ. i. vt pariã ꝓfitētes tibi. c Ne expectāt iusti: donec/suscitãdo me ętia die/retribuas mihi. Resurectio eñ ipsa/passionis ē retributio.

Expositio psalmi. CXLII.

O Domine exaudi ꝛc. Titulꝰ. Psalmꝰ dauid q̃ pseq̃bať eũ filiꝰ suꝰ absalõ. Hęc historia habeť ij. Regl. xv. de q̃ ad lr̃az hic nō agiť: ꝗ de sigto meliꝰ accipiť. Dauid eñ christũ sigt ꝛ eccl̃iaz et̃: Absalõ ꝓ iudã vel pseculores eccl̃ię / vl p̃uos motꝰ. Psalmꝰ iste septimꝰ ē pnialiũ: Qui iõ sũt septē: vt eodē nũero q̃ peccauimꝰ pctã diluam̃. Sic eñ i hebdomada mũdi huiꝰ peccauimꝰ: ita ꝶ numero psalmoꝝ remediũ pęnitētię pctis opponiť. In q̃bus psalmis talis ē forma: qꝛ a lachrymis icipiũt/ꝛ i gaudio finiunt: ne q̃s de venia desperet. Intētio monet ad pęnitētiã et ozonē. Modꝰ. Quattuor sũt ptes psalmi. Primo orat captãl beniuolētiã. Secõ narrat mala sua ꝛ q̃d ꝓtra egerit: ibi Quia psecutꝰ est. Tertio poniť deꝑcatio causis ꝓfirmata: ibi: Velociť exaudi me. Quarto poniť lęta cõclusio: ibi: Spũs tuus. Dic̃ g̃ in psona totius christi: e Dñe exaudi ꝛc. aurib̃ pcipe obsecrationē meã. s. auditu clęmētię. f In vitate tua ꝛc. i. vt verax ꝛ iust̃ videar l q̃ pmisisti: g In tua iusticia. i. ꝓpť tuã iusticiã q̃ i me ē: quã p fidē passiōis filij tui a te habeo. Vel iusticiã ꝛ veritatē dicit/q̃ parcit pęnitētib̃/ꝛ dãnãtes se absoluit. Et accipit p eodē veritatē ꝛ iusticiã. h Et nō itres i iudiciũ. i. non districte mecũ agas i futuro. Indignũ est cũ seruo i iudicio districte agere/ne dicã cũ amico: ꝛ si tu dicis me amicũ/ego seruũ: miscõdia idigeo: fugitiuꝰ ad te redeo: pacē q̃ro: qꝛ ñ sũ dignꝰ vocari filiꝰ tuꝰ. Nō g̃ itres mecũ i iudiciũ: qꝛ nec ego tecũ itrare i iudiciũ volo/nec iusticiã meã ꝓstituo. Intrãt in iudiciũ cũ dño: q̃ suã iusticiã ꝓstituũt: qd̃ iste hũilis nō facit. Vñ Hiere. ij. f. Quid vultis mecũ iudicio ꝓtēdere ꝛc. i Quia nō iustificabiť i ꝓspectu tuo: ītus vbi tu videꝰ: l Omis viuēs/i carne. Memo eñ hic viuēs plene mũdꝰ ē. Vñ salomõ dicebat: Vñ mortē nō laudes hoiez. Et apl̃us: Mihi nihil ꝓscꝰ sũ: nō tñ i ꝶ iustificať sũ. Vl/ k In cõspectu tuo. i. i tui cõpatiõe: l Omis viuēs: nō solũ hõ ꝗ nec angeli. Solꝰ eñ deꝰ est i q̃ pctñ cadere nō pōt: in cuꝰ ꝓspectu astra nō sũt mũda. Timēdũ est valde itrare iudiciũ cũ deo. Primo: qꝛ oēs nascimur filij irę: Eph. j. a. Et ita si dñs nobiscũ districte ageret/oēs dãnaret. Itē qꝛ gratię dei multotiēs defuimꝰ. Heb. xij. d. Videte ne q̃s desit grę dei. Itē qꝛ grãz dei habitã mltotiēs repudiauimꝰ. Heb. x. e. Irritã q̃s faciēs legē moysi/sine vlla miſatiõe duobꝰ vl tribus testib̃ moriť: q̃to magꝰ putať deteriora mereri suplicia q̃ filiũ dei ꝛculcauerit ꝛ sãgũinē testamēti polluꝰ duxerit/i q̃ sctiſicatꝰ ē: ꝛ spũi grę ꝓtumeliã fecerit. Itē qꝛ mltotiēs ꝛ grauiter peccauimꝰ. ij. Paral. i fine: Peccaui sup numerꝰ arenę mar/ Ecce mltitudo: Et icuruatꝰ sũ mlto vinclo ferri ꝛ nō ē respiratio mihi/Ecce ꝗuitas. Itē qꝛ adhuc q̃tidie peccamꝰ. Eccl̃s. vij. c. Nō ē hõ iustꝰ i tra q̃ ñ peccet. j. Joh. j. d. Si dixerimus qꝛ pccatũ ñ habemꝰ ꝛc. Itē qꝛ pauca bona facimꝰ i cõpatiõe omissiõis ꝛ pmissiõis. De ꝗ Esa. v. c. Decē iugera vineꝝ faciēt langũculã vnã vini. De secundo Lucꝰ. vij. Cui plꝰ cõmittiť/plꝰ ab eo exigiť. Itē qꝛ minia bona facimꝰ i ꝓpatiõe bñficioꝝ dei. Job. ix. a. Si voluerit hõ ꝓtēdere cũ deo/ñ poťit rñdere vnũ ꝓ mille. Esa. xliij. d. Narra si q̃d habes vt iustificer l. Itē qꝛ pua bona negligenť facimꝰ. Prouer. xviij. b. Qui molꝰ ꝛ dissolutꝰ ē in ope suo: fr̃ē opa sua dissipãt l. Itē qꝛ bona facit hõ fraudulēť g̃rēs gl̃iaz q̃ deo debeť. Hiere. xlviij. b. Maledictꝰ hõ q̃ fac̃ opꝰ dñi fraudulēť. Oia eñ bona sũt a deo. Esa. xxvj. a. Oia opa nr̃a opatꝰ es i nobis dñe. De oib̃ his reddituri sumꝰ rõnē. Job. xxxj. b. Quid faciã cũ surrexerit ad iudicãdũ deꝰ: ꝛ cũ q̃ sierit q̃d rñdebo illi: Cõsiliũ g̃ ē/Eccl̃j. xviij. c. Ante iudiciũ interroga teipsũ. Debet eñ hõ stricte cõputare oia tpa sua. Primo: qꝛ aliena sũt q̃ ei credita sũt: tam spũalia q̃ tpalia. j. Corꝰ. iiij. b. Quid habes q̃d nō accepisti? Eccl̃j. xxv. a. Tres spēs odiuit aia mea: pauperē supbũ: diuitē mēdacē: ꝛ senē fatuũ. i. luxuriosũ. Diues mēdax: q̃ sibi ascribit q̃d suũ nō ē. Itē qꝛ oia ꝶ nũero cępit hõ: ꝛ ꝶ nũero reddet. Eccl̃j. xlij. b. Ubi manꝰ mltę sť claude: ꝛ q̃dcũq̃ trades nũera ꝛ appēde: datũ ꝓ o ꝛ acceptũ oē describe. Itē qꝛ q̃to plura cõmittũť/ab eo fenꝰ exigiť: fm dictũ christi: Matth. xxv. b. Nō q̃dã pegre ꝓficiscēs ꝛc. tradidit ill bona sua ꝛc. Itē qꝛ ꝗ minimis redditurꝰ ē rõnēvsq̃ ad nouissimũ q̃drãtē: Matth. v. d. m Quia psecutus ꝛc. Hęc ē scda ps: vbi enarrat mala q̃ patiť. Quia inimicꝰ. i. q̃cũq̃/siue diabolꝰ siue aliꝰ malꝰ/apte ꝛ occulte/ n Persecutꝰ est aiaz meã: et hũiliauit/q̃tũ i se est: o In terra. i. i terrenis. Quicũq̃ eñ pseq̃ť agit vt relicta spe cęlesti/terrena sapiamꝰ. Sz nō ꝶ mihi ꝓtingat/dicēs: p Collocauit me i obscur l. i. i tenebris vitioꝝ: q Sic mortuos sęcli. i. cęcos despatos: r Et anxiatꝰ ē sup me spũs meꝰ: vicinitate picli. Spũs dico extēlꝰ sup me misericordia/apud deũ q̃rēs refugiũ. Vel q̃si extra me factꝰ/ s In me turbatũ est cor meũ. i. sapia mea ꝓfusa ē. Vl/turbatũ/ad pniaz: Quia/ t Memor fui diez ãtiq̃ꝝ: q̃bꝰ punitꝰ ē adã: vñ mihi timor est. Recolēs aũt iste q̃ deꝰ fecit cęlũ ꝛ terrã: ꝛ q̃ bñfecit antiq̃s pãribꝰ: q̃si obliuiscit miseriaꝝ mũdi: ꝛ ex his g̃ deꝰ fecē se ꝓsolať/dicēs: v In factl manuũ tuaꝝ meditabar. Attēdēs eñ q̃ ꝛ q̃tã antiq̃s ꝓtulisti/ꝓsolationē habeo: spē venię assumēs. Pōt etiã de christo itelligi illud: p Collocauit me i obscur l. i. i passiõe i sepulchro: q Sic mortuos sęcli: sed nō vt mortuꝰ sęcli fuit q̃tũ ad se: qꝛ cur morereť nō habuit: ꝗ iuxta opinionē crucifigētiũ q̃ eũ morte detineri putauerũt. r Et anxiatꝰ ē sup me spũs meꝰ: fm illd: Cępit ieꝰ pauere ꝛ tędere. Et iterũ: Tristl est aia mea vsq̃ ad mortē. In q̃ nos figuramur. Trãs figurauit eñ se i corpꝰ hũilitatl nr̃ę. Et nota q̃ dic: In me: nō i aliq̃s: qꝛ oēs deseruerť eũ. Oēs eñ eũ mori viderũt/aliꝰ putauerũt: ꝛ victi sũt a latrone q̃ tũc ꝓfessꝰ ē qñ illi defecerũt. t Memor fui ꝛc. Hoc dicũt mēbra/nō caput in sua psona. Quo eñ memor est diez p quē factꝰ est oīs dies: ꝛ q̃ nũq̃ obliuiscit: Et cũ videre oē bonũ esse a te/ x Expandi/in ozone/manꝰ meas ad te: formã crucis significãs q̃ est salus. Vl/Expãdi. i. dilataui affectꝰ vl opa q̃ ꝗtus erãt ꝓtracta. y Aia mea: quę ex se ē: z Sic terra sine aq̃ tibi: supple hęret

Ecc̄j. 11. d.
1. Corꝰ. 4. a.
Job. 25. b. Imēdũ est valde cũ deo intrare iudiciũ
Lucꝰ. 15. e.
Partitio psalmi
Hõ debet cõputare oia tpa sua
Mar. 14. d.
Phil. 3. d.

Al. †Erue de carcere
l. †vt ꝓfiteãť
l. †sustinebũt
Al. †q̃adusq̃
† Sap. 9. c.
Al. †pręce
Al. †Collocauerũt
Al. †tenebrosis
Al. †rediũ passus est in
Al. †Memoratus sum
Al. †facturꝰ
Al. †meditatus sum. Extendi
Al. †velut